

Tzv. "svätá rodina" – útok antichristovej doby na božstvo Isusa Christa

("Holy Family" – attack on divinity of Our Lord Jesus Christ)

Každá nepresnosť v prekladoch Svätého Písma je živnou pôdou pre vznik novej sekty. Každá lož, a to "hocako svätá", tj. koncipovaná v "dobrom" úmysle, je zločinom proti Pravde=Skutočnosti, ktorou je Boh sám. Dobrý účel totiž nikdy neposväťí zlý prostriedok.

Výraz «rodina» je od «rodenia» detí

Pojem a výraz «rodina» je odvodený zo základnej podstaty, funkcie a cieľa rodiny, tj. z **rodenia** detí; porov. ruské «родина» *miesto narodenia, rodište (vlast')*. Ešte výraznejšie sa pojem rodenia detí prejavuje v ruskom «сем(ь)я», kde znamená doslovne *semeno* (mužské=otcovo). Muž a žena totiž po uzatvorení manželstva sú manželským párom, avšak ešte nie sú rodinou. Rodinou sa stávajú, až keď sa im v dôsledku mužovho semena narodí dieťa. V momente narodenia dieťaťa sa muž-manžel stáva otcom a žena-manželka sa stáva matkou.

Rodina je základnou bunkou ľudskej spoločnosti. Podľa výstižnejšej definície sv. Cirkvi je rodina *spoločenstvom lásky*. V normálnej spoločnosti je totiž základnou črtou spravodlivosť, z čoho automaticky vyplývajú práva a povinnosti členov. Rodina však nie je len obyčajnou spoločnosťou – je spoločnosťou=spoločenstvom lásky, z čoho nevyplývajú práva a povinnosti, ale potreby a ich napĺňanie. V rodine vychádza jeden druhému v jeho potrebách v ústrety nie pre právo alebo povinnosť, ale z lásky, a to je diametrálny rozdiel.

Pojem "sv. Rodina" je výmyslom nastupujúcej antichristovej doby

Charakteristickou rozpoznávajúcou črtou antichristovej doby, ako hovorí Sv. Písmo, bude **popieranie božstva Isusa Christa**, čo sa rovná priamo popretiu Presv. Trojice, a teda i samotnej existencie Boha. Boh totiž, darmo je jediný, ak nie je zároveň Trojediný, tj. v troch Osobách, neexistuje. Sv. apoštol Ján o tom hovorí: *«Deti moje, je posledná hodina. A ako ste počuli, že príde antikrist, tak teraz vystúpilo mnoho antikristov. Z toho poznávame, že je tu posledná hodina ... Nenapísal som vám, akoby ste nepoznali pravdu, ale že ju poznáte a preto, že nijaká lož nie je z pravdy. Kto je luhár, ak nie ten, kto popiera, že Isus je Christos!? To je antikrist, kto popiera Otca i Syna. Kto popiera Syna, nemá ani Otca. Kto vyznáva Syna, má aj Otca»*, (1Jn 2, 18-23); *«Milovaní, neverte každému duchu, ale skúmajte duchov, či sú z Boha, lebo do sveta vyšlo mnoho falošných prorokov... Duch, ktorý nevyznáva Isusa, nie je z Boha. To je duch antikrista, o ktorom ste počuli, že príde, a už teraz je na svete»*, (1Jn 4,1-3).

Novodobé nepravdivé tvrdenie, podľa ktorého vraj Mária, Jozef a Isus Christos tvorili rodinu, či dokonca sv. rodinu, otvára dvere bludnému tvrdeniu, že Jozef a Mária sú rodičmi Isusa Christa, a to automaticky vyúsťuje do bludného záveru, že Isus Christos teda nie je Božím Synom, ale synom Jozefa. Ak je Isus Christos synom Jozefa, to znamená, že Boh nemá Syna. Ak však Boh nemá Syna, žiadna Presv. Trojica neexistuje... A ak neexistuje Presv. Trojica, Boh, ktorý nemá tri Osoby, je pohanským bohom (s malým «b»), a teda v skutočnosti neexistuje. Úcta takéhoto jediného pohanského neexistujúceho

boha je logickým dôsledkom zdanlivo neškodného tvrdenia o existencii tzv. «sv. Rodiny» – vyúsťuje do novodobého antichristového pohanstva.

Sv. Jozef s Prečistou Divou (ďalej len PD) Máriou bol zosobášený len navonok podľa židovského Zákona. V tom istom zmysle bol aj Isus v očiach ľudí podľa Zákona navonok, zdanlivo považovaný za syna Jozefovho. Bola to totiž ochrana, aby židia panu, ktorá porodila bez muža, neukameňovali, ako predpisoval v takýchto prípadoch Mojžišov zákon. V skutočnosti však, pred Bohom sv. Jozef s Prečistou Divou Máriou a Isusom Christom netvorili nikdy nijakú rodinu. Nikto a nikdy zo sv. Otcov v Tradícii Cirkvi nehovoril o Presvätej Bohorodičke, sv. Jozefovi a Isusovi Christovi ako o «rodine», či dokonca o «sv. rodine». Práve naopak, pestún sv. Jozef sa vo Sv. Písme spomína veľmi málo, ba dokonca doslova ignoruje, a to všetko len preto, aby náhodou nezaclonil Boha Otca – ktorý je skutočným a jediným Otcom Isusa Christa. Sv. Jozef, napriek svojej veľkej svätosti, ako starozákonný patriarcha nepatrí ani medzi novozákonných svätých (nemá samostatný sviatok) a je zdanlivo, naoko, ale len naozaj naoko «zaznávaný» v Tradícii sv. Cirkvi a Božej Liturgii, aby jeho osoba náhodou niekoho neuviedla do hrozného omylu, že on by bol otcom Isusa Christa.

Sv. Jozef nebol otcom Isusa Christa

Hospod' a Boh náš Isus Christos – Bohočlovek je Druhá Božia Osoba, ktorá má dve prirodzenosti Božiu i ľudskú, a preto je pravým Bohom i pravým človekom zároveň. Isus Christos, ako človek má pozemskú matku – PD Máriu, z ktorej si panenským spôsobom zobral telo, bez toho, aby mal pozemského otca. Isus Christos, ako Boh má nebeského Otca-Boha, ktorý pred cca 2000 rokmi poslal k PD Márii svojho Svätého Ducha (sviatok *Blahoviščenie-Zvestovanie* PD Márie – 25. marca), z ktorého táto počala Isusa Christa. Takto sa stala PD Mária «nevestou Božou», resp. «nevestou Sv. Ducha», ale nikdy nie nevestou Jozefovou.

Sv. Jozef bol považovaný za manžela PD Marii a otca Isusa Christa len navonok – pred ľuďmi. Boh – Isus Christos si ho adoptoval za svojho ochráncu-pestúna (*obručníka*-snúbencu PD Márie)... V dejinách ľudstva je bežné, že rodičia si adoptujú deti. V prípade Hospoda Boha a Spasiteľa nášeho Isusa Christa to bolo naopak, nebolo adoptované dieťa, ale otec.

Sv. Jozef a Prečista Diva Mária nikdy neboli manželia.

Manželstvo medzi sv. Jozefom a PD Máriou bolo samo osebe neplatné, a to ako z prirodzeného-Božieho, tak i ľudského práva:

A) Manželstvo je Božia ustanovizeň určená na plodenie detí. Na to, aby bolo manželstvo platné, musí byť pri svojom vzniku svojou podstatou zamerané na vytvorenie rodiny, t.j. na rodenie-plodenie potomstva. Ak by obaja snúbenci, alebo aspoň niektorý z nich pri uzatváraní manželstva nechcel mať v nastávajúcom manželstve za žiadnych okolností deti, takéto "manželstvo" by podľa prirodzeného-Božieho práva, ako aj podľa predpisov cirkevného kánonického práva bolo uzatvorené neplatne. Jozef a Mária pri vstupe do manželstva nechceli mať za žiadnych okolností spolu žiadne deti a ani nemali úmysel nikdy manželsky obcovať a ani nikdy manželsky neobcovali. Takto uzatvorené "manželstvo" je samo v sebe, v samom svojom koreni, už pri svojom vzniku neplatné. Sv. Jozef a PD Mária teda pred Bohom nikdy neuzavreli platné manželstvo a nikdy neboli rodinou.

B) K uzatvoreniu platného manželstva je potrebný manželský sľub, ktorý si snúbenci dávajú v momente sobáša. Manželstvo z donútenia je neplatné. PD Mária sa pre svoj večný sľub panenstva nechcela nikdy vydať a 80-ročný starec-vdovec sv. Jozef, ako z tradície vieme, bol k sobášu s ňou (t.j. svojmu druhému sobášu) donútený.

Prečista Diva Mária porodila Isusa Christa bez pôrodných bolestí

Presväta Bohorodička – PD Mária, bola pannou pred narodením Isusa Christa, počas narodenia Isusa Christa i po narodení Isusa Christa – to je pravda viery (dogma). Inými slovami povedané, nemala po sexuálnej stránke nikdy nič spoločné so sv. Jozefom a ani s nikým iným a dokonca zostala pannou i po **bezbolestnom pôrode**.

Bezbolestný pôrod Presvätej Bohorodičky predpovedá už v Starom Zákone prorok Izaiáš (Iz 66,7).

Podčiarkujú ho otcovia Cirkvi ako sv. Efrém Sýrsky (+373) (porov. Св. Ефремъ Сиринъ, «Толкованіе на Четвероевангеліе, Глава вторая», *Творенія*, Томъ 8, Свято-Троицка Сергіева Лавра, репр. издание, 1995, стр. 35-36), či sv. Ján Damascénsky (+749) (porov. св. Йоаннъ Дамаскинъ, *Точное изложение православной веры*, Книга четвертая, Глава XIV., С. Петербургъ, 1894, стр. 229-230) a tiež dokonca i 79. kánon Trulského koncilu z r. 691 (porov. D. Salachas, «La norma del Concilio Trullano commentata dai canonisti bizantini del XII secolo Zonaras, Balsamone, Aristenos», *Oriente cristiano*, 2-3 (1991), Palermo, стр. 13-14).

Bezbolestný pôrod Bohorodici sa spomína i na mnohých miestach v starodávnych dogmaticky presných textoch byzantskej Liturgie napr. *Oktoich, Utreňa*, 2. hlas, 9. pieseň. irmos; *Oktoich, Utreňa*, 5. hlas, 1. sidaľnyj na Slava i nuňi; *Oktoich, Utreňa*, 5. hlas, Stichiry na stichovňi na Slava i nuňi – Krestobohorodičen; *Utreňa nadhrobna abo jerusalimska* na Veľkú sobotu, statia druha; *Male Povečerije*, kánon Presv. Bohorodici, 1. pieseň, piatok, 8. hlas... Len jeden citát za všetky: «ѿ земнородныхъ кто слыша таковоє; или кто видѣ когда, ѿкв дѣва ѡверѣтеса во чре- вѣ и мѹщала, и безболѣзненно млнца породжала;» – *z narodených na zemi kto počul také? alebo kto kedy videl, že panna sa ocitla v útrobe majúca a bezbolestne chlapčeka porodiaca?* – *Cvitnaja Triod'*, Vo vtornik tretija nedili po pásci, 9. pieseň, irmos, *Трѣѡда цвѣтнаѡ*, Москва, reprint 1992, стр. счѡ).

Presväta Bohorodička zázračne porodila Isusa Christa bez akéhokoľvek porušenia panenskej blany, ktorá je charakteristikou panenstva každej ženy a ktorá sa pri bežnom pôrode musí porušiť. Isus Christos sa narodil bezbolestným spôsobom, a to tak, že prešiel cez bok PD Márie bez narušenia jej panenstva podobne ako lúč svetla prechádza cez sklo bez narušenia jeho celistvosti (Kánon utrene *Preobraženija*, pieseň 9.: «рождество твоє непламенно гависа, Бгъ и зъзъ в окупъ твою прѡйде...» – *tvoj pôrod sa ukázal nepoškrvnený, Boh prešiel z tvojho boku...*, (*Вечерня і оутрена та инши богослуженна на вси недѡи і свѡта цілого року*, *Мондерь*, 1945, стр. 665).

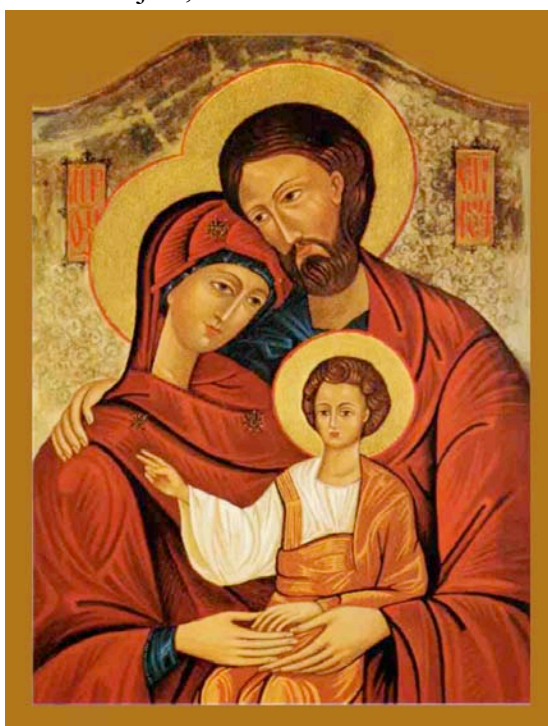
Isus Christos sa narodil – vyšiel z jej panenského boku rovnakým spôsobom ako vyšiel pri svojom vzkriesení zo zapečateného hrobu bez porušenia pečatí (ako sa spieva v nedeľu na utreni 5. hlasu, v stichirách na chvalitech: «Гдѡ, запечатану грѡбу ѿ беззакѡнникѡвѣ, прошѣлъ єси и зъзъ грѡба, ѿквже родѡлса єси ѿ Бцѡ...» – *Hospody*, (napriek) *od bezzakonikov zapečatenému hrobu, prešiel si z hrobu*, (rovnako) *ako si sa narodil z Bohorodicy...* – *Tamtiež*, str. 71), alebo prešiel do večeradla cez zatvorené dvere («Гдѡ, ѿкв и зшелъ єси ѿ запечатанаго грѡба, такв вшелъ єси и дверемъ заключеннымъ ко оученикомъ...» – *Hospody*, *ako si vyšiel zo zapečateného hrobu, tak si vošiel i cez zatvorené dvere k učeníkom...* – *Tamtiež*, str. 72).

Katolícky cirkevný súd by bez problémov anuloval "manželstvo" Jozefa a Márie

V "manželstve" sv. Jozefa a PD Márie nebolo nikdy konzumované právo manželské, preto ak by vo fikcii požiadali o zneplatnenie manželstva (ktoré bolo z právneho hľadiska «rato ma non consumato», tj. *ratifikované, ale nekonzumované*) na dnešnom cirkevnom katolíckom súde – ich manželstvo by bolo okamžite prehlásené za neplatné. Teda v prípade Presvätej Bohorodičky a sv. Jozefa nielenže nemožno hovoriť, že sú sv. rodinou, ale dokonca nemožno hovoriť ani o platnom manželskom zväzku.

Záver

V 20. st. s úpadkom kresťanskej viery došlo i k úpadku stability rodiny na celom svete. Dokonca i na Slovensku vyše 50% manželstiev končí rozvodom a u novouzatváraných manželstiev je toto percento ešte vyššie. Niektorí v katolíckej Cirkvi, v snahe zachrániť hodnotu stability rodiny (= dobrý cieľ, úmysel), robia Cirkvi *medvediu službu* pretláčajúc do novodobej kresťanskej úcty absolútne nevhodný-lživý-falošný termín tzv. «sv. rodiny», pričom pod onou svätou rodinou myslia PD Máriu, sv. Jozefa a Isusa Christa. Tým, ak ideme do dôsledkov, alebo propagujú manželstvo bez plodenia detí (= antikoncepcia), alebo obrazne povedané prekopávajú pôdu v záhradke a pripravujú ju nato, aby tam vzklíčila vážna heréza popierajúca božstvo Isusa Christa. Ľudia nezrelí vo viere, a tých je absolútna väčšina, si totiž podvedome myslia a keď ešte nie, tak si budú myslieť, že sv. Jozef je otcom Isusa Christa. Logicky potom z toho vyplýva tvrdá anti-christová heréza, že Isus Christos nie je Synom Božím, ale Jozefovým, a teda neexistuje Presv. Trojica, a teda ani Boh.

Bohorúhavá, vraj byzantská ikona sv. rodiny - zamilovaného páru Jozefa a Márie. "Jozef objíma k nemu sa nežne túliacu Máriu."

Už dnes sa bežne rozširujú priam bohorúhavé ilustrácie-obrazy «viac alebo menej zamilovaného Jozefa objímajúceho Máriu s Isusom uprostred», kde sa Mária «nežne túli k svojmu ženíchovi, kladúc mu hlavu na rameno» – veď práve pri nežných dotykoch medzi mužom a ženou dochádza k sexuálnemu vzrušeniu a následne k pohlavnému obcovaniu... Najčastejšie sa tieto obrazy úmyselne prezentujú v podobe najrozličnejších, teraz na Západe namalovaných akoby byzantských ikon – tie totiž svojim starým štýlom maľby budia v divákovi samovoľne dojem, akoby pred pár desaťročiami ešte ani nechýrovateľná a nedávno objavená "úcta k tzv. sv. Rodine", mala starodávny pôvod v Tradícii Cirkvi.

o. Gorazd Andrej Timkovič, OSBM
máj 2014, Košice, Slovakia
www.spravy.narod.ru